

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין ז"ל

| גליון 228 |

פרשת שמיני תשפ"ה

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין ז"ל
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת שמיני

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח (ט, ז). פירש רש"י ז"ל: אמר לו, משה למה אתה בוש? לכך נבחרת! פירוש הרה"ק רבי משה מקוברין ז"ל: בעבור שיש לך בוש מהשם יתברך, ואתה אינך רוצה לגשת אל המזבח מפני פחד ה' ומהדר גאונו - **לכך נבחרת.**

(אמרות משה)

זאת החיה אשר תאכלו (יא, ב). החיות מזה תאכלו. הבעלי מחקר חתרו לתת סיבה לחיבור הנפש עם הגוף על ידי אכילה ולא עלתה בידם, וחכמי האמת אומרים שבכל נברא יש חיות השם יתברך המחיה את הדבר ומקיימו. והאדם האוכלו הגוף הגשמי נהנה מגשמיות המאכל, והנפש נהנה מרוחניות המאכל, ועל ידי זה יש עליה לכל דבר, שכאשר האוכל יאכל בכוונה הוגנת, או שיהיה לו כח לעבוד את השם יתברך אז יש להמאכל עליה. וזהו 'זאת החיה אשר תאכלו' - תראה לאכול את החיות של כל דבר.

(בית אהרן צו א)

והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה' (יא, מד). אמר כי כל אחד ואחד יכול להתקדש ולהמשיך עליו קדושה, למה 'כי קדוש אני' כי כאשר תדעו שהקדושה נמשכת מאתי אזי תוכלו להתקדש.

(בית אהרן עד ד)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

כל כבודה בת מלך פנימה (תהלים מה, יד). בת מלך היא הנשמה, עיקר הכבוד שלה לפנים. טוב ויפה שהפנימיות של אדם יהיה יותר טוב ממה שרואים החיצוניות. וכמו שפירש רבינו רבי שלמה קארלינער זיע"א.

(כתבי קודש להרה"ק רבי יעקב לייזער מפשעווארסק, מכתב לח)

עיטורי קודש

הנשמה היא פנימיותו של האדם, ועליו לדאוג למזונה ולפרנסתה. זאת נעשה על ידי עבודת ה'. לפעמים, עבודה זו באה על חשבון צרכיו הגשמיים של האדם. על כן, יש לשים לב שההשקעה בפנימיות תהיה גדולה וחשובה יותר מההשקעה בחיצוניות, כלומר בצרכי הגוף.

ובכך מבואר דברי הכתוב "כל כבודה בת מלך פנימה": העבודה על הפנימיות, על ענייני הנשמה והרוחניות, צריכה להיות נעלה וחשובה יותר מהעיסוק בחיצוניות, בענייני הגוף והגשמיות.

דברי הרה"ק ר' יענקל'ה צוק"ל

המאמר הנזכר מובא בתוך דבריו של הרב הקדוש רבי יענקל'ה, שם הוא מביא מספר פירושים על הפסוק "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל". באחד הפירושים הללו, הוא נוקט בביאור הידוע כי "יעקב" רומז לגוף ו"ישראל" רומז לנשמה (וראה על כך בספר "מגיד מישרים" לבית יוסף).

מאחר שלא ברור כל כך בדבריו אלו הם דברי עצמו, ומה הוא מצטט בשם רבינו, נביא את הדברים כלשונם:

"עוד ראיתי פירוש, דהנה טוב ויפה שהפנימיות של אדם, יהיה יותר טוב ממה שרואים החיצוניות, וכמו שפירש רבינו רבי שלמה קארלינער זיע"א. הפסוק 'כל כבודה בת מלך פנימה' (תהלים מה, יד). 'בת מלך' היא הנשמה, שעיקר הכבוד שלה לפני הבית הוא כמו אוהל, והחדר הפנימי הקבוע הוא משכן, ומה טוב שהחיצוניות היינו האוהל יהיה יעקב, אמנם משכנותיך ישראל".

הצנע לכת

בעבודת ה' קיימות שתי דרכים עיקריות: האחת - היא עבודה גלויה, עבודת ה' בכל הגוף והנפש, ללא הסתרה מבני אדם. השנייה - היא דרך ההסתרה, כאשר העבודה מתרחשת בפנימיות, עד כדי כך שלמראית עין היא אינה ניכרת כלל. עבודה זו יכולה להיות גם בעת תפילה בציבור, כאשר האדם מתפלל בלי שום תנועות חיצוניות. כך גם הדבר אמור בכל ענייני עבודת ה', שהכל נעשה בהצנע ובהרחקה מעין רואים.

ובזה ביאר רבינו את הפסוק "כל כבודה בת מלך פנימה": בת מלך היא הנשמה, ועיקר כבודה הוא "פנימה" שהעבודה תתבצע בהסתרה ובפנימיות, יותר מאשר נראה בחיצוניות הגלויה.

יש לציין כי בקובץ "שס"ה סעיפים" - כתב יד ישן נושן שנכתב על ידי זקני חסידי קארלין מהדורות הראשונים, ומכיל את תורתם של האדמו"רים הראשונים לבית קארלין - מופיע מאמר דומה מאוד לכך.

אמנם, שם המאמר אינו מובא בשם רבינו. ייתכן שהרה"ק רבי יעקב מפשעווארסק צוק"ל ציטט את הדברים מקובץ זה בלשונו שלו, והיה מקובל בידו שמאמר זה אכן נאמר בשם רבינו. וכך מובא שם: "כל כבודה בת מלך פנימה" - שעושה מעשים טובים בהצנע, אז - "ממשבצות זהב לבושה".

להשקיע בעיקר

אפשר להסביר מאמר זה גם בדרך נוספת:

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

הקמיע

בימים הבאים ניסה יענקל לשאוב עידוד מברכת הצדיק ומהקמיע ששיגר לו, אף שידע היטב כי מתחריו זוממים דבר-מה. שני האיטלקים החליטו לפעול. הם גייסו צעיר שחור בעל שליל, והבטיחו לו מאתיים דולרים תמורת שריפת המכבסה של היהודי. הצעיר הסכים וקיבל מן השניים הכוונה מפורטת ובכללה שם הרחוב, תיאור חלון-הראווה של המכבסה והחנויות הסמוכות לה. הם תחבו לידו שטר של מאה דולרים. "את היתרה תקבל לאחר הביצוע", אמרו. בשעת לילה מאוחרת יצא הצעיר למשימה. בידו נשא מיכל דלק גדול ובכיסו גפרורים. הוא חיפש אחר המכבסה, על-פי ההנחיות שקיבל, אך לא הצליח לזהות את המקום. כעבור שעה קלה החלו עצביו להתרופף. החשכה הסתירה מעיניו את מכוונת-הכביסה שמעבר לזכוכית. מדקה לדקה גברה עצבנותו. בלית-ברירה טמן את המיכל בפינה נסתרת והמתין לעובר-אורח. "אינך מכיר את המכבסה?!", תמה הלה, והצביע על מקומה המדויק. התפלא הצעיר על שלא הבחין בה קודם-לכן. אך הסתלק האיש מיהר הצעיר אל המיכל. הוא רץ אל המכבסה, ניפץ במהלומה עזה את השמשה הקדמית, והתזין את הדלק על מכוונת הכביסה. בתוך שניות הייתה המכבסה למאכלת-אש.

למחרת בבוקר הלך יענקל, כדרכו, להתפלל שחרית. לאחר התפילה, בלי לדעת על אירועי הלילה, פנה אל מכבסתו. ממרחק הבחין בכבאים ובשוטרים שמילאו את הרחוב. הוא רץ לעבר המכבסה. יענקל התקשה להאמין למראה עיניו. המכבסה המפוארת של צמד האיטלקים הייתה לאפר. השניים התרוצצו בחוץ, חיוורים ועצבניים. יענקל מיהר לפתוח את המכבסה שלו, שלידה כבר המתנה קבוצת לקוחות. הסיפור המלא נחשף רק כעבור יומיים, לאחר שהמשטרה תפסה את המצית. הוא סיפר: "התכוונתי להצית את המכבסה ממול וטעיתי בזיהוי המטרה", הודה. הוא, הסגר גם את מזמיני ההצתה - בעלי המכבסה השרופה. בבת-אחת חזרו כל הלקוחות הוותיקים למכבסה של יענקל. מאז חלפו שנים ועלה מעלה. גם תרומותיו חזרו להיות נדיבות כבזמנים הטובים. מאז חלפו שנים ועדיין לא מש הקמיע מחיקו. יום אחד התבשר בצער על פטירת רבינו. יענקל סבר כי זהו "המועד המתאים" שעליו רמו הצדיק. כשפתח את הקמיע נעתקה נשימתו. על רצועת קלף זעירה הופיע הפסוק (בראשית יט, יא): "ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנוורים, מקטון ועד גדול, וילאו למצוא הפתח". לרגל מלאות מאה שנים להסתלקות פועל הישועות רבי ישעיה ב"ר משה מקרעסטיר זי"ע - ג' אייר תרפ"ה - תשפ"ה.

הרה"ק רבי ישעיה'לה מקרעסטיר זצוק"ל, ציון קדשו

הפרידה של יענקל מהוריו, בדרכו לנסות את מזלו באמריקה הגדולה, היתה קשה ומרגשת. צפירת הרכבת קטעה אותה באכזריות. יענקל נופף להוריו לשלום ונבלע בין הנוסעים. כשהגיע לאמריקה הצטרף לקהילת יראים ושלמים. הוא שכר דירת-חדר קטנה באיסט-סייד היהודית במנהטן. עד מהרה גם מצא עבודה שפירנסה אותו בכבוד. כעבור זמן נשא לאשה בת-טובים כשרה. האיגרת ששלח להוריו אשר בהונגריה על סידורו הטוב ועל נישואיו, הסבה להם אושר עד אין-קץ. יענקל התברך בחריצות ובתפיסה מהירה, הוא ידע לזהות הזדמנויות ולתפוס אותן ברגע הנכון. ואכן יום אחד קנה ממהגר סיני קשיש מכבסה גדולה, ששכנה ברחוב המרכזי של השכונה. הוא הפעיל את המכבסה שעות נוספות והתאמץ לרצות את לקוחותיו. עד מהרה הפך המקום לעסק משגשג. ההצלחה לא סיחררה את ראשו. הוא הוסיף לדבוק בדרך התורה והמצוות והכיר תודה לה' על הצלחתו. נזקקים ידעו כי בביתו יזכו לתרומה הגונה. חיו של יענקל התנהלו על מי-מנוחות. נולדו לו ילדים והוא ניהל בית יהודי לתפארת. עד ליום שבו החלו העניינים להשתבש. מול המכבסה שלו פתחו שני איטלקים צעירים מכבסה מתחרה. השניים שכרו אולם רחב-ידיים ומילאו אותו במכוונת-כביסה משוכללת ומהירות. רשימת לקוחותיו של יענקל החלה להצטמק. הוא חש כי יציבותו הכלכלית מתערערת והולכת. כעבור זמן רמזו לו האיטלקים כי מוטב לו לסגור את מכבסתו. עיניהם היו צרות בפרנסה המועטת שעדיין הניבה לו המכבסה ויענקל היה אובד-עצות. היהודי שהתדפק על דלת ביתו, השכיח ממנו לשעה קלה את צרותיו. הוא נשא עמו דרישת-שלום חמה וטריה מהונגריה. השיחה התגלגלה עד שהגיעה גם לסיפור מצוקתו של יענקל. "שמע-נא", הציע הלה, "ודאי שמעת על הצדיק רבי ישעיה'לה מקרעסטיר, שאילו אני קשור. בעוד כמה שבועות אשוב לפקוד את חצרו. כתוב 'פדיון-נפש' לצדיק ואני אמסרהו לך". הרעיון קסם ליענקל, שעשה מיד כעצת אורחו. חצי שנה חלפה מאז. הפרנסה הוסיפה להיות דחוקה והאיזמים תכפו וגברו. בוקר בהיר אחד שב מיועדו והופיע בביתו של יענקל. "ברוך שובך לצל קורתך הרעועה", הכריז יענקל בחיך עגום, שהבהיר את מצבו. "יש לי בשורות טובות בשבילך!", הכריז האורח, והוציא כיס בד קטן. "הצדיק שלח לך קמיע. שמור בכיסך, לשמירה ולהצלחה. הצדיק הורה שלא תפתח את הקמיע עד שתחוש כי בא המועד המתאים".

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

לודמיר פינת קרעסטיר

היה זה לפני שנים מספר, הרבה לפני שקמו להם ברוב פאר והדר המתחמים השונים בעיר לודמיר. עומד היה הרה"ק ר' פינחס שפר יו"ר הכנסת האורחים, בעיירה קרעסטיר ההונגרית, על ציון קדשו של רבי ישעיה'לה הקדוש, ונושא תפילה ובקשה חרישית, כלשפתע נח מבטו על מצבת הרבנית הצדקנית מרת שרה [בת ר' יונה], אשת הצדיק מקרעסטיר, ונשמתו כמו נעתקה ממנו. יום האירעויות של הרבנית הוא לא אחר מהתאריך כב תמוז! יום הילולת רבינו שלמה! בהחלטה מיידית ונחושה נשא הרב שפר תפילה והבטיח, שאם יזכה להקים בניין לתפארת על אדמת לודמיר, יקים בעז"ה אגף מיוחד שייקרא 'אוהל שרה' על שמה ולזכרה של הרבנית הצדקנית, עליה התבטא בעלה הגדול שמחצית מכל מעשיו בזכותה הם. חלפו השנים, ובדרך ניסית רצופה השגחה פרטית על כל צעד ושעל, נבנו מפעלי הקודש בלודמיר ונרכש המלון בשעה טובה, וב'בית רבינו' (שברחוב דראומונוב 6) הסמוך נבנה 'אוהל שרה' ובו מקום אירוח מפואר ומאובזר היטב עבור ציבור הנשים הבאות אל לודמיר. זהו אפוא סיפורו של 'אוהל שרה' הלודמיראי, כך נוצר הקשר האיתן המחבר בין שני הצדיקים, ובין שני עולמות.

חידה: בזכות מה זכה דוקא אהרן הכהן לגשת להקריב על המזבח?
הפתרון לחידה מופיע בקלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחצי לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת תזריע מצרע הזוכה לפרשת ויקרא: ידידה הרשפרג חיפה

אוצרות ומשגים

רבי ישעיה מקרעסטיר

הצדיק פועל הישועות רבי ישעיה שטיינר, הידוע ומפורסם בכל קצוות תבל בשמו רבי ישעיה'לה מקרעסטיר, נולד בשנת ה'תר"ב בכפר זאבריו שליד סלובקיה. אביו נפטר בהיותו בן שלוש, ובהיותו בגיל שנים-עשר שלחה אותו אמו לבית הרה"ק רבי צבי הירש מליסקא, אשר בהמשך מנה אותו למשמשו ונאמן ביתו. לאחר פטירת רבו החל להתפרסם רבי ישעיה כמושיען של ישראל, ורבבות חסידים נהרו אליו. רבי ישעיה נודע כאוהבן של ישראל בכל לבו ונפשו. ביתו היה פתוח לכל, ותמיד היו בו ארחות וסעודות לרב להשביע רעבונם של ישראל, כשהרבי הקדוש מפקח כל העת בדאגה רבה על כל האורחים והבאים שלא יחסר להם מאומה, ממש כאברהם אבינו. גלת הוחרת היתה סעודת מלוא מלכה בכל מוצאי שבת, אז היה הרבי הקדוש עורך סעודה גדולה ועשירה במאכלים